

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 2182/05
23.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Gazivode, predsednika veća, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića, Anđelke Stanković i Dragomira Milojevića, članova veća, sa savetnikom Jelenom Petković-Milojković, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. AA i dr., zbog krivičnog dela neovlašćenog stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ-a i dr., odlučujući o žalbi opt. AA, izjavljene protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.br.217/2005 od 03.03.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 23.02.2006. godine doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM žalbe optuženog AA, i po službenoj dužnosti, PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Beogradu K.br.217/2005 od 03.03.2005. godine, tako što Vrhovni sud radnje optuženog AA opisane u izreci prvostepene presude pravno kvalifikuje kao krivično delo neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika ("Sl. glasnik RS", broj 85/05 od 06.10.2005. godine), pa optuženog AA za to krivično delo OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 8-osam meseci u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 19.01.2005. godine do 03.03.2005. godine i na osnovu člana 83. KZ IZRIČE meru bezbednosti obaveznog lečenja narkomana koja će se izvršiti u Zavodu za izvršenje kazne, dok postoji potreba za lečenjem, a vreme provedeno na lečenju uračunava se u kaznu zatvora, dok se žalba optuženog AA u delu presude koji se odnosi na izrečenu mu meru bezbednosti obaveznog lečenja narkomana kao neosnovana ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K.217/2005 od 03.03.2005. godine optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela neovlašćenog stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ-a i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 19.01.2005. godine do 03.03.2005. godine i izrečena mu je mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana koja će se izvršiti u ustanovi za izvršenje kazne, a vreme provedeno u takvoj ustanovi uračunava se u kaznu, shodno odredbi člana 65. OKZ-a. Od optuženog AA primenom odredbe člana 245. stav 5. OKZ-a oduzima se opojna droga i to 19,29 grama opojne droge heroina, 0,50 grama opojne droge kokaina i 4.000,00 dinara. Istom presudom opt. BB oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela neovlašćenog držanja opojnih droga iz člana 245. stav 3. OKZ-a pa mu je izrečena uslovna osuda, tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od osam meseci i istovremeno određeno da se ova kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od dve godine ne učini novo krivično delo. Od optuženog BB, primenom odredbe člana 245. stav 5. OKZ-a oduzima se 2,24 grama opojne droge heroina. Optuženom BB se primenom odredbe člana 65. OKZ-a izriče mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana na slobodi i određuje da ako se okrivljeni bez opravdanog razloga ne podvrgne lečenju na slobodi ili samovoljno napusti lečenje uslovna osuda će se opozvati, s tim što izrečena mera bezbednosti uz uslovnu osudu može trajati najviše dve godine.

Protiv te presude žalbu je izjavio optuženi AA, zbog odluke o kazni i zbog odluke o izrečenoj mu meri bezbednosti, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači tako što će mu izreći uslovnu osudu i istovremeno odrediti da nema mesta izricanju mere bezbednosti obaveznog lečenja narkomana iz člana 65. OKZ-a, odnosno da u pobijanim delovima prvostepenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac Srbije u podnesku Ktž.2364/05 od 30.11.2005. godine predložio je da se žalba optuženog AA kao neosnovana odbije.

Vrhovni sud je održao sednicu veća na kojoj je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga i stava Republičkog javnog tužioca datog u napred navedenom pismenom podnesku, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koje Vrhovni sud kao drugostepeni pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP-a.

Budući da je 01.01.2006. godine stupio na snagu Krivični zakonik ("Sl. glasnik RS", broj 85/05 od 16.10.2005. godine u daljem tekstu KZ), to je Vrhovni sud, po službenoj dužnosti, našao da se u smislu odredbe člana 5. stav 2. KZ u odnosu na krivičnopravne radnje optuženog opisane u izreci prvostepene presude ima primeniti pravna kvalifikacija krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika. Ovo stoga što je tom zakonskom odredbom (član 246. stav 1. KZ), propisana kazna zatvora od dve do dvanaest godina, koja je blaža od one propisane odredbom člana 245. stav 1. OKZ-a (najmanje pet godina zatvora).

Stoga je Vrhovni sud odlučujući povodom žalbe optuženog AA, a po službenoj dužnosti, u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 2. ZKP-a, sa napred navedenih razloga, preinačio prvostepenu presudu u pogledu pravne ocene dela, nalazeći da se u radnjama optuženog stiču zakonska obeležja krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. KZ.

Odlučujući o krivičnoj sankciji, s obzirom na izmenjenu pravnu kvalifikaciju krivičnog dela, Vrhovni sud je i uvažanjem žalbe optuženog prvostepenu presudu preinačio i u pogledu odluke o kazni, tako što je optuženom, umesto kazne zatvora u trajanju od jedne godine uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru na koju je osuđen prvostepenom presudom, izrekao kaznu zatvora u trajanju od osam meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru. Pri odmeravanju kazne, Vrhovni sud je uzeo u obzir težinu dela čija je kvalifikacija preinačenjem prvostepene presude u određenoj meri ublažena i ostale okolnosti (član 54. i član 56. KZ) koje se odnose na mladost optuženog, njegovo potpuno priznanje izvršenja dela, što je doprinelo bržem rasvetljavanju kritičnog događaja, kao i ispoljeno kajanje, koje okolnosti imaju karakter osobito olakšavajućih i opravdavaju izricanje blaže kazne, ispod zakonom propisanog minimuma za krivično delo u pitanju. Po oceni ovoga suda, tako odmerena kazna srazmerna je izraženoj društvenoj osudi za krivično delo u pitanju i stepenu krivice optuženog i nužna, ali i dovoljna, za ostvarenje zakonom predviđene svrhe kažnjavanja iz člana 42. KZ.

Istovremeno, Vrhovni sud nalazi da iz činjenica koje proizilaze iz nalaza komisije sudskih veštaka dr CC, specijaliste za neuropsihijatriju i sudsku psihijatriju i DD kliničkog psihologa od 31.01.2005. godine, a naime da je optuženi zavistan od opojne droge, sa njihovim mišljenjem da kod istog postoji opasnost da će usled ove zavisnosti i dalje da vrši krivična dela, zbog čega je potrebno izreći mu meru bezbednosti obaveznog lečenja narkomana, pa je optuženom na osnovu člana 83. KZ izrečena mera bezbednosti obavezno lečenje narkomana, koje će se izvršiti u ustanovi za izvršenje kazne, a vreme provedeno u takvoj ustanovi uračunaće se u kaznu. Stoga se suprotni žalbeni navodi optuženog AA kojima se pobija pravilnost odluke prvostepenog suda u delu koji se odnosi na izrečenu mu napred navedenu meru bezbednosti, pokazuju neosnovanim.

Prvostepena presuda je u delu koji se odnosi na optuženog BB ostala neizmenjena, jer u tom delu nije bilo žalbe ovlašćenih lica.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 391. stav 1. i 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Gazivoda, s.r.

Zapisničar,

Jelena Petković-Milojković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

lji